

Onder de Regenboog

JAN RUWARD

Eerst deze druppels, de eerste voel je niet, de tweede doet een beetje pijn, nou nog twee keer twee, ach hij is zo'n aardige rustige man, die man naast u, u boft maar, die oogdruppels voel je niet meer, ja u bent toch kunstenaar, schrijver en schilder, abstract of figuratief? uw aderen zijn perfect voor de injectie, nou nog even twee klemmetjes voor achter het oog, ik voel me als Le chien andalou in de film van Louis Buñuel, dus u woonde in Zuid-Frankrijk, oh ja Menton, even nog een injectie boven het oog, goed zo, het gaat goed meneer, dit is al de helft, die operatie is routine, gaat u maar rustig slapen, een zwarte jonge verpleegster met oortelefoon swingt door de wachtzaal, Easy Rider speelt, als het begint krijg ik een slang met ademende lucht, ik ben al half dood, welke muziek wilt u hebben? de lsd met Dennis Hopper, ik voel me een machteloze Jack Nicholson, deze film speelt ergens anders, ik wil mijn oog niet kwijt, nog even, we zijn al over de helft, Arrow music jazz FM, klinkt dat goed zo?

Geef me mijn oog terug
 maar het stelt niks voor
 morgen om kwart voor
 twee
 heb je je oog terug
 Space Control in de operatiekamer
 geef die lens met cartridge even door
 hoor ik hem zeggen
 het geluid als dat van een tandartsboor
 ik zuig nu uw eigen lens weg
 zegt hij
 ik zie hem vanuit een holte in mijn hoofd
 ver weg in transparant helder wit
 de dokter chirurgijn als in het perspectief
 van het oog van Escher
 nooit meer slapen

klem je vast aan de brancard
 ja, zucht maar diep
 maar welke cartridge?
 mijn diafragma en flitsen van heel het kleurenspectrum
 bijna onbepaalde sluitertijd
 voor mijn dierbare rechteroog
 ik kijk van binnen uit
 ik wil hier weg
 hij klemt mijn kop vast
 ik wil opstaan
 maar
 dan ben ik mijn oog kwijt
 hij zegt, nog even
 de laatste étape naar de Alpe d'Huez
 ben ik nu mijn oogbal kwijt?
 als ik haar neuk
 ligt ie op haar schouder?
 alles lijkt ik kwijt
 bij de operatieblues
 ik ben hopeloos verloren
 aan mijn eigen lichaam.

Buiten regent het en de zon schijnt. Suzie rijdt me weg in de rolstoel, het ziekenhuis uit linea recta naar de auto, volgende week mag ik weer zien. Die zwarte kraai op de parkeerplaats wil mijn linkeroog uitpikken maar dat zal hem niet lukken. De dokter chirurgijn had gelijk, heb vertrouwen en alles zal goed komen. Het is volop zomer, ik kan de bladeren aan de bomen nog niet tellen, het zijn er wel driehonderd per tak, zegt Suzie. Toen wist ik het zeker, de blinde gitarist Jeffrey Healy heeft me geholpen 'finding my old blue jeans'. Ik mag weer gelukkig zijn onder de regenboog.